

SOKOLSKI GLASNIK

GLASILO SAVEZA SOKOLA KRALJEVINE JUGOSLAVIJE

Čuvajte Jugoslaviju!

Izlazi svake subote ◆ Godišnja pretplata 50 din ◆ Uredništvo i uprava Prestolonaslednikov trg 34 ◆ Telefon uredništva 30-866 i 26-516, uprave 30-866 ◆ Račun Poštanske štedionice br. 57.686 ◆ Oglasi po ceniku ◆ Rukopisi se ne vraćaju ◆

Beograd, 31 juli 1937
God. VIII ◆ Broj 24

Blaženopočivšem Patrijarhu Varnaví naše Sokolstvo odalo je dužnu poštu i pjejet

Smrt Patrijarha Varnave, koja je bolno odjeknula u celoj zemlji, dostoјno je ožaljena od našeg naroda. Pri ovome, u ličnosti Patrijarha Varnave ožaljen je ne samo poglavar Srpske pravoslavne crkve, već i nacionalna ličnost, čiji je rad bio posvećen dobru celog našeg naroda i države.

Smrt Patrijarha Varnave na vidan način ožalile su u Beogradu sve nacionalne i kulturne organizacije. I naša organizacija Savez Sokola Kraljevine Jugoslavije, na dostojan način odala je dužnu poštu i pjejet prerano preminulom poglavaru Srpske pravoslavne crkve, Patrijarhu Varnavi.

Naše Sokolstvo smatralo je za svoju dužnost da se među prvima pokloni seni preminulog Patrijarha Varnave, čija ličnost nije pretstavljala samo poglavara pravoslavne crkve, već i jugoslovenskog rodoljuba.

Kao vrhovni poglavar pravoslavne crkve, blaženopočivši Patrijarh Varnava ukazivao je punu pažnju radu našeg jugoslovenskog Sokolstva. Pri svakoj našoj svečanosti, osvećenja sokolskih zastava i sokolskih domova, naše sokolske jedinice dobijale su neposredan ili posredan blagoslov Patrijarha Varnave. Čak i sa svoje bolesničke postelje, Patrijarh Varnava poslao je Sokolstvu svoj blagoslov za vreme poslednjeg Vidovdanskog pokrajinskog sleta, održanog u Skoplju.

Osim toga, klanjajući se senima blaženopočivšeg Patrijarha Varnave, naše Sokolstvo odalo je duboko poštovanje i Njegovoj rodoljubivoj i jugoslovenskoj ličnosti. U mnogim svojim govorima i istupanjima, Patrijarh Varnava bio je najdostojniji predstavnik i branilac ideje „Brat je mio koje vere bio.” Stav Patrijarha Varnave prema ovoj ideji pretstavlja jedan od najpozitivnijih poteza prema našem jugoslovenskom narodnom jedinstvu, s obzirom na prilike u kojima se naš narod danas nalazi. Ova apsolutna verska tolerancija poglavara Srpske pravoslavne crkve pretstavlja dragocen elemenat u radu na učvršćivanju principa našeg narodnog jedinstva. Stav, koji je u ovom pravcu zauzimao blaženopočivši Patrijarh Varnava, bio bi dovoljan da mu se naše Sokolstvo pokloni kao velikom jugoslovenskom rodoljubu.

Ali rodoljubiva i nacionalna ličnost blaženopočivšeg Patrijarha Varnave ima još svojih dubljih osnova. Ceo život Patrijarha Varnave bio je ispunjen akcijom i borbom za nacionalnu i državnu slobodu našeg naroda. Ovu svoju akciju blaženopočivši Patrijarh razvio je još od svoje rane mладости, služeći predano naročito ideji oslobođenja našeg klasičnog Juga. Istorija Njegovog rada u ovoj oblasti dostoјna je da Patrijarhu Varnavi da ime velikog borca za oslobođenje naroda i države.

Dnojne, radeći kao vladika u o-

slobodenom Skoplju, uz svoju crkvu i nacionalnu akciju pok. Patrijarh Varnava pridružio je i svoju aktivnu sokolsku ulogu, vršeći dužnost člana starijinstva Sokolske župe Skoplje.

Odajući počast blaženopočivšem Patrijarhu Varnavi i kao poglavaru crkve i kao nacionalnom borcu i jugoslovenskom rodoljubu, naše Sokolstvo učinilo je prvi akt pažnje neposredno posle smrti Patrijarha Varnave, odašiljući Svetom arhijerejskom sinodu telegram sledeće sadrzine:

„Duboko ožalošćeni prevremenom smrću Njegove Svetosti Patrijarha Varnave, jugoslovensko Sokolstvo žali blaženopočivšeg Patrijarha i kao poglavara Srpske pravoslavne crkve i kao veliku nacionalnu ličnost, čiji je rad bio uvek duboko nadahnut narodnom svetosavskom idejom i težnjom za podizanjem bratstva i ljubavi u celom našem narodu.

Oplakujemo blaženopočivšeg Patrijarha Varnave, čiji je rad do poslednjeg dana bio upućen za dobro Kralja, Crkve i jugoslovenskog naroda.”

Osim toga, povodom smrti Patrijarha Varnave izvršni odbor Saveza Sokola Kraljevine Jugoslavije održao je komemorativnu sednicu. Komemorativan govor na ovoj sednici održao je zamenik saveznog starešine, brat Milivoj Smiljanić. U svome govoru brat Smiljanić u glavnom rekao je:

„Smrću Nj. Sv. Patrijarha Varnave, Srpska pravoslavna crkva izgubila je svog velikog poglavara a naš narod izgubio je svog velikog nacionalnog borca.

Ko god je lično poznavao Nj. Sv. Patrijarha Varnavu mogao je u svakom momentu osetiti, kako je kroz Njegovu ličnost dolazila do punog izražaja narodna mudrost, izražena rečima: „Brat je mio, koje vere bio.” U svakom svom postupku, Patrijarh Varnava pokazivao je široko shvatanje i za druge vere, hrišćanske i nehrišćanske. Skroz nacionalan, Patrijarh Varnava nikad se nije odvajao od naroda.

Svetosavska crkva, koju je dostojno zastupao Patrijarh Varnava, bila je uvek nacionalna crkva. U takvoj crkvi vidimo snagu, koja je davala narodu veru da izdrži sve tegobe naše nacionalne Golgotе. Patrijarh Varnava, kao poglavar te crkve, radio je za svoj narod i kao pravi nacionalni borac, a ne samo kao njegov sveštenik i prvosveštenik.

Duboko uvereni, da je rad Patrijarha Varnave služio dobru ne samo pravoslavnom delu, već i celokupnom našem narodu, mi jugoslovenski Sokoli preko ove komemorativne sednice jednim minutom čutanja odajemo duboko poštovanje ličnosti Nj. Sv. Patrijarha Varnave.”

Posebno izvršni odbor Saveza SKJ s predstavnicima Sokolske župe Beograd korporativno je pošao u Sabornu crkvu da se pokloni odru blaženopočivšeg Patrijarha, a nakon toga upisao se je u Patrijaršiji u knjigu saučešća i potom ujedno usmeno izrazio saučešće predstavnicima Sv. Sinoda.

Na pogrebu Patrijarha Varnave učestvovao je izvršni odbor Saveza SKJ sa saveznom zastavom i Sokolstvo beogradske župe sa svojim zastavama i

Spremaje se za 6 septembar!

Prva godišnjica Sokolske Petrove petoletnice

Približava se 6 septembar, rođendan Nj. Vel. Kralja Petra II, s kojim danom je skopčana godišnjica Sokolske Petrove petoletnice. To je dan Sokola cele zemlje, koji su ušli u zavetno kolo Sokolske Petrove petoletnice i koji će položiti račun pred svojim članstvom i pred svojom savešću o tome, šta su kroz ovu prvu godinu dana Sokolske Petrove petoletnice učinili na izvršenju svoga zaveta. Stoga se već sada u svim sokolskim jedinicama oseća živje strujanje rada. Razgledaju se i po stoti put ispituju zavetnice, traže se sredstva i mogućnosti da se do 6 septembra izvrši što veći broj poslova i obaveza preduzeti u zavetnici, kako bi se sa što boljim rezultatom i svetlijim obrazom izašlo pred Sokole i narod, koji će na velikoj manifestativnoj sednici 6 septembra pored ostalog čuti i referat društava i četa o tome šta su uprave jedinica učinile na izvršenju svoga zaveta. Iako je prva godina Sokolske Petrove petoletnice određena za organizaciju rada i za propagandu ideje ove petoletnice, ipak je prema obaveštenjima koja stižu župama i na izvršenju obaveza u pojedinim zavetnicama učinjeno vrlo mnogo. Ima velik broj društava i četa koji su već do sada posvršavali glavni deo poslova svoga petogodišnjeg plana, a najveći deo ih je premašio petinu tih zadataka određenih za prvu godinu. Sudeći iz dosad prikupljenih podataka, može se sa mnogo pouzdanosti tvrditi, da će zavetovane čete i društva daleko premašiti ono što su obećali u svojim zavetnicama.

Rođendan Nj. Vel. Kralja i godišnjicu Sokolske Petrove petoletnice treba ove godine obeležiti manifestacija najširih razmera. U centru tih manifestacija treba da blešte tri ideje: jugoslovensko, selo i Sokolska Petrova petoletnica. Treba 6 septembra da sve Sokolstvo zajedno sa narodom, na veličajan način uzdigne visoko misao jugoslovenskog narodnog jedinstva, s druge strane, treba da to jugoslovensko duboko zarine svoj koren u dušu i potrebe naroda, naročito naroda na selu, gde su svi elementi za naše potpuno stapanje i duhovno izjednačenje živi i snažni. Sokolska Petrova petoletnica treba da bude zavetni organ koji će nas krepiti i snažiti u oživotovrenju jednog jugoslovenskog idealja na osnovama narodnoga predanja, i duha i života našeg sela.

Taj dan treba obeležiti jednim delom. Jer Sokolska Petrova petoletnica ostvaruje se i gradi delima, žrtvama i pregaranjima. Stoga na prvu godišnjicu Sokolske Petrove petoletnice treba upriličiti i svečanost stvaranja: udariti temelj nekoj zadužbini, nekoj opšte korisnoj akciji, nekom velikom sokolskom pothvatu.

muzikom. Na pogreb su došli pojedini Sokoli i iz drugih bližih i udaljenijih sokolskih župa. Za vreme sprovoda odred Sokola činio je i počasnu stražu pored kovčega. Uprava Sokolskog saveza položila je na odar venac sa državnom trobojkom i natpisom:

„Velikom nacionalnom borcu — Savez Sokola Kraljevine Jugoslavije.”

Sokolsko društvo Ruše je slovesno razvilo naraščajski prapor

V naših staroslawnih Rušah, ki so v dneh najhujšega našega narodnega poniranja izkazale nezlonljivo moč svojega narodnega ponosa, je tamkajšnje vzorno delujoče Sokolsko društvo razvilo u nedeljo dne 11. t. m. svoj naraščajski prapor, in ga izročilo svoji mladini. S tem činom je ruško Sokolsko društvo podčitalo svojo ljubezen in skrb, ki jo goji do doraščajoče nadobudne mladine. Mladina je namreč ono vrelo, iz katerega črpa Sokolstvo vse svoje sile, da pripravi že uglajeno pot poznejšim sokolskim generacijam; sokolski naraščaj je oni nevsahtljivi zkal, iz katerega se rekrutirajo in pripravljajo naše sokolske legije. Ta dan pomeni ne samo za Ruše, temveč za vse naše obmejno Sokolstvo ponoven triumf sokolske ideje in sokolske discipline. Datum, ki si ga je ruško Sokolsko društvo izbralo za to pomembno in veličastno slavlje je tako tesno povezan z zgodovino obmejnih borb, da bomo težko šli preko tega, ne da bi se pri tem ne spomnili na usodno leto 1914. Kar so izpričale Ruše leta 1914, to so posvedočile tudi sedaj: nacionalne sokolske in z duhom jugoslovenskega edinstva prepojene!

Ob prihodu popoldanskega vlaka je pričakovalo domače društvo številne sokolske goste iz Maribora in bližnje okolice. Pred postajnim poslopjem so bili razvrščeni vsi oddelki sokolskih pripadnikov, konjenica ter ostalo narodno zavedno občinstvo. Ko je privozil vlak na postajo, je intonirala domača ruška godba sokolsko koračnico, gostje v krovjih in civilu so se vsuli iz vlaka. Navdušenje se je stopnjevalo v sokolskih vzklikih, mnogočica je kakor v mravljišču oblegala postajno poslopje. Zbrane Sokole je nagovoril v vznešenih besedah mnogočaslužni starosta ruškega Sokola br. A. Krejči, ki je prisrčno pozdravil zastopnike mariborskega matičnega društva s starostom br. dr. Fornazaricem na čelu in povdarjal zgodovinski pomen kumstva novemu praporu, ki ga je prevzelo mariborsko društvo, in s tem

podkreplilo tesno povezanost mariborskega in ruškega Sokolstva.

Izpred postajnega poslopja se je razvila nato v Ruše napolnitvena in veličastna povorka, kakršne Ruše še niso videli. Na čelu povorcev sta korakala načelnik in načelnica domačega društva Stani Branko in s. Koruza Dušica. Za sokolsko fanfaro, društvenimi praporji (4) in konjenico (40) so sledili člani v kroju (84), članice v kroju (38), deca (44+82), in članstvo v civilu (300), skupno 600 sokolskih pripadnikov. Povorka je od zvokih domače godbe korakala mimo Sokolskega doma na trg pred cerkvijo. Raz vseh hiš so ponosno plapolale državne trobojnice, iz oken pa se je ob navdušenem vzklikanju sipalo na veličasten sokolski sprevod sveže cvetje. Korakajoče vrste Sokolov so bile na vsej poti deležne navdušenega pozdravljanja.

Stik povorcev je bil pred kapelico na trgu, to je na istem mestu, kjer si je pred 23 leti razvilo svoj prapor mariborsko matično sokolsko društvo. Tu je imel ognjevit spominski nagovor župni starosta br. dr. Milan Gorišek, ki je ob spominu na Vidovdan leta 1914 pozdravil zbrano sokolsko armado. V svojem govoru je br. starosta povdarjal, da so tudi 1. 1914 ob času njegovega takratnega govora zvonili zvonovi, tako kakor zvonilo ob sedanjem slavlju. Sokolstvo pa je šlo že takrat samozvestno naprej, kakor gre danes, ker si je v svesti svoje končne zmage. Starostin govor je spremljalo namreč tudi topot zvonjenje vseh ruških zvonov, kar je znak, da so se temu sokolskemu slavlju pridružili tudi cerkveni krogi v proslavitev spomina na 1. 1914. Po nagovoru domaćina br. inž. Teržana, ki se je v toplo občutenih besedah spomil vseh umrlih borcev, se je sprevod vrnil pred Sokolski dom, kjer je bil razchod.

Slavlje je doseglo svoj višek v slavnostnem razvitju naraščajskoga prapora na domaćem letnem telovadišču tik Sokolskega doma, ki je bilo bogato okra-

šeno z državnimi trobojnicami in zelenjem. Izredno okusno pa je bila prirejena častna tribuna, ki so jo zasedli sokolski funkcionarji ter zastopnika naše hrabre vojske brigadni general Popadić in poveljnik 32. topn. polka podpolkovnik Kiler. Ob sviranju sokolske koračnice in ob dvignjeni državni zastavi so vkorakali na telovadišče vsi oddelki s praporji vred, navdušeno pozdravljeni od številnega občinstva, ki je medtem že na gosto zasedlo vse prostore. Po odigrani državni himni je iz častne tribune, ovite v državne trobojnice in okrašene s sliko Nj. Vel. kralja Petra II., pozdravil veličastni sokolski zbor starosta br.

Krejči, ki je naslovil tople sokolske pozdrave na navzoča zastopnika naše hrabre vojske ter vse ostale sokolske funkcionarje in goste. Globoko so odjeknile njegove besede, ki jih je spregovoril stasitim ruškim naraščajnikom, pozivajoč jih, da naj bodo zgled dobrih Jugoslovenov, ki naj čuvajo novi prapor kot simbol našega državnega in narodnega edinstva. Med govorom razviti naraščajski prapor, ki je ponosno zaviral v sončnem siju in vadušenju sokolskega zobra, je predal starosta naraščajniku Dolinšku Zoranu, ki je ob prevzemu istega obljudbil, da bo čeval ta prapor za vzvišeno sokolsko idejo, kralja in domovino. Glinljiv prizor prevzema naraščajskoga prapora je zaključil starosta mariborskoga matičnega društva, ki je pripel na prapor lepo vezen spominski trak z napisom „Mladim stražarjem meje“. V jedrnatih besedah je kumov zastopnik br. dr. Fornazaric spregovoril zanosne besede na naslov ruškega naraščaja z željo, da naj vihra ta prapor pred ruško mladino kot simbol prostovoljne sokolske discipline in ki naj ga naraščaj nosi kot simbol bratstva in enakosti. Ta naraščajski prapor naj bo bojni prapor sokolske misli, simbol ljubzni do države in kralja. S pozivom, da se strne sokolska mladina pod svoj prapor in z kljici „Zdravo“ ruški mladini, enotni in svobodni Jugoslaviji ter prvemu najvišjemu Sokolu, ljubljenemu kralju Petru II., ki so zbudili vihar navdušenja vseh navzočih, je bila svečanost razvijta zaključena.

Sledil je lepo in strumno izveden na-

stop vseh telovadnih oddelkov ruškega Sokola, ki je bil tako po izvedbi, kakor tudi po številu eden najveličastnejših dosedanjih nastopov in ki je pokazal, da je sokolsko seme v malem Beogradu vzklilo in rodilo bohoten sad. Nastopili so: deca proste vaje 34+72, moški naraščaj raznoterosti 10, naraščaj proste vaje 64+58=122, orodna telovadba članstvo 7, naraščaj 26, članstvo proste vaje 56=50=106 in članice Maribor III. na gredi +5, skupno 375 nastopajočih.

Po lepo uspelem nastopu, ki je pokazal veliko izvežbanost ruškega naraščaja zlasti na orodju ter uspehe sistematskega dela na telesnovzgojnem poprišču, se je razvila v seh prostorih Sokolskega doma in na letnem telovadišču neprisiljena zabava. Živahnata razgibanost je vladala vse do odhoda prvega večernega vlaka. Ta nedelja ob razvijtu naraščajskoga prapora v Rušah bodi nov mejnik v razvoju ruškega Sokolstva, ki koraka strumno po začrtani poti sokolskega dela budno braneč našo severno mejo.

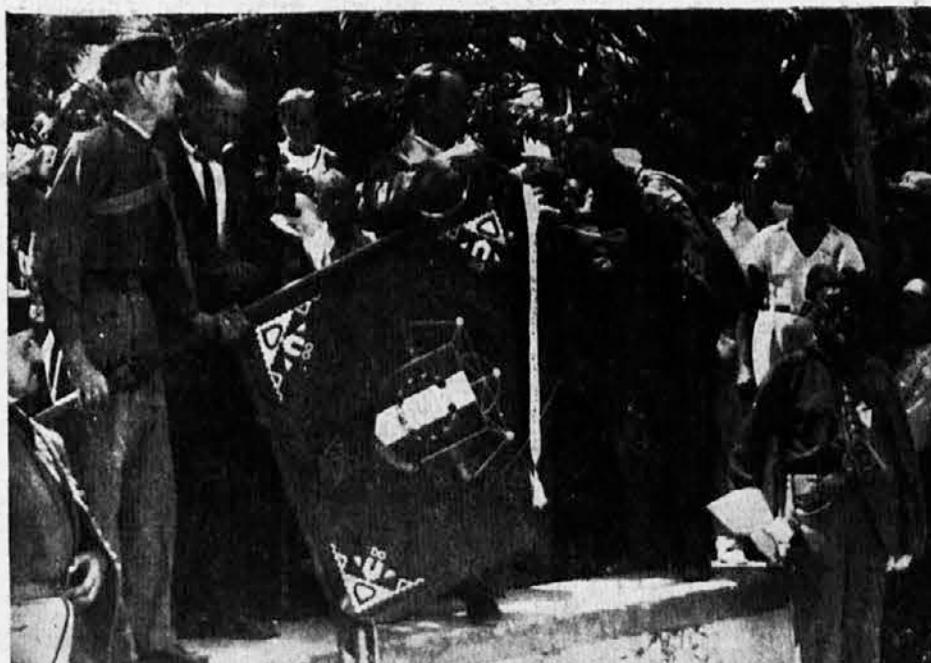
Osvečenje doma Sokolskog društva Đala

Dne 25. jula o. g. izvršeno je skromno i u tišini bez ikakve pompe več tako dugo pripremano osvečenje Sokolskog doma i zastave Sok. društva Đala (Banat). Sticajem prilika Sok. društvo Đala bilo je priuđeno da dva puta odlaze osvečenje samo da bi ta svečana proslava što bolje uspela, i da bi joj se dao oblik i karakter nacionalne proslave kako to ovde na samoj granici zaslužuje. Ali ni ovoga puta nije se proslava mogla izvršiti onako svečano i u onome obimu kako je to uprava društva bila pripremila, jer je zbog smrti Nj. Sv. Patrijarha cela proslava svedena na čisto crkveni obred.

Osvečenju je prisustvovao br. dr. Miša Matić, starešina župe Petrovgrad i član uprave Saveza S.K.J. On je ujedno i kumovao novoj zastavi. Drugih zvaničnih delegata nije bilo, izuzev predstavnika okolnih br. jedinica. Br. dr. Matić održao je prigordan patriotski

4.000 ljudi prisustvovalo je razvijanju nove zastave Sokolskog društva Vis

Načelnik ČOS i SSS brat dr. Miroslav Klinger kumovao je novoj zastavi društva Vis i na nju privezao traku.

Sa velikog sokolskog i nacionalnog slavlja na Visu 25 o. m.

Proslava 30-godišnjice i razviće zastave Sokolskog društva Vis

Tom prígodom održan je na Visu odlično uspeli slet hvarsко-viškog okružja, na kome je bilo oko 4.000 učesnika

Svečanost je održana u prisustvu izaslanika Nj. Vel. Kralja te predstavnika češkoslovačkog Sokolstva i bugarskih Junaka

Načelnik češkoslovačkog Sokolstva brat dr. Miroslav Klinger privezao je uz novo razvijenu zastavu Sokolskog društva Vis spomen-traku

Zastupnik Nj. Vel. Kralja pukovnik brat M. Rašović pregledava postrojenje četa Sokola

govor o značaju Sokolstva ovde na granici, a starešina društva br. dr. Milorad Lazić govorio je potom o uspešnom radu ove male, ali svake hvale dostance naše jedinice, koja je posle 10-to godišnjeg napornog rada uspela da 1935 god. podigne na samoj granici vrlo lep dom, zahvaljujući trudu i radu svih svojih pripadnika. Time je Sokolsko društvo Čala još jednom dokazalo, šta se može učiniti dobrom voljom i požrtvovanim radom, i da su Sokoli sve-sni svoje velike misije ovde na granici. Zatim se toplim rečima zahvalio svima onima koji su svojim prilozima i radom pomogli podizanje doma.

Iz naših župa

Prva javna vežba Sokolske čete Račiće na Korčuli. Dana 11. jula o. g. novoosnovana Sokolska četa Račiće održala je svoju prvu javnu vežbu, kojoj je sudelovalo matično društvo Korčula u velikom broju sa svojom glazbom. Braća iz Korčule stigli su posebnim velikim motornim čamcem, srdačno pozdravljeni od čitavog sela. Na ulazu u selo seljakinje koje su pravile špalir posipale su braću iz Korčule cvećem.

Javnoj vežbi sudelovale su u velikom broju i Sokolice čete Pupnat i Čara te izaslanici čete Smokvica. Sudelovala je nadalje i kolonija dece Sokolskog društva Zagreb II., koja se nalaze na letovanju u Lovištu na Pelješcu.

Pre javne vežbe priredena je povorka kroz selo. Posle povorce bio je zbor na vežbalištu, i tu je odana počast državnoj zastavi i otpevan „Sokolski pozdrav”.

Nakon toga je brat starešina matičnog društva pozdravio sve prisutne i dao reč bratu ref. za čete, koji je prikazao značaj sokolskog rada na selu i značaj Sokolske Petrove petoletke. Zatim je uzeo reč zam. starešine čete Račiće i pozdravio sve prisutne a naročito prisutnog njihovog meštanina brata Kostu Unkovića, počasnog konzula naše države u Pittsburghu, koji je posle 40 godina posetio svoj rodni kraj.

Nakon toga su izvedene pojedine tačke prirede, u kojoj su sudelovale čete Račiće, Pupnat, Čara i društvo Korčula te kolonija Sokola II iz Zagreba, koja je svojim nastupom oduševila prisutno mnoštvo. Naročito se je dopala simbolična vežba čete Račiće „Ko val Jadrana”.

Posle održane vežbe uzeo je reč prisutni brat Kosto Unković, koji je skoro prispio u domovinu, te je svojim govorom delovao na sve i svakoga, pa je bilo i suza, a i prisutni Račišćani, koji nisu članovi Sokola, slušali su pozorno, odobravali i osetili veliku i spasonosnu jugoslovensku misao.

Brat Unković je govorio onako, kako može dugogodišnji iseljenik, koji ima samo uvišene misli o svom narodu i svojoj otadžbini. Potrebno bi bilo čuti češće ovakove govore, jer bi se manje grešilo, manje mrzilo, a više stvaralo. Više sreće bi bilo.

Mlada poletna četa Račiće, siromašno ali kremenito selo Račiće i svi prisutni ovom lepotom priredbom bili su oduševljeni. Na povratku iz Račiće svi izletnici svrstali se u povorku i kroz Korčulu prošli pevajući i kličući Kralju i Jugoslaviji.

Zaista jedna lepa sokolska manifestacija, koja je nama ušla nove snage i ojačala veru, a posmatračima uverenje, da je Jugoslavija močna i večna.

Sijajen javni nastop Sokolskog društva Ljubljana — Vič. — V nedeljo 11. tekućeg meseca je priredilo Sokolsko društvo Ljubljana-Vič svoj letni javni nastop, ki se je razvil v sijajno manifestacijo sokolske misli. Poseben poudarek nastopu je dalo sodelovanje naše hrabre vojske ki stopa ramo ob rami z jugoslovenskim sokolstvom za okrepitev jugoslovenske nacionalne misli. Naši vrlji planinci pod vodstvom poročnika br. Cerkvenika so pokazali, da se tudi u vojski sistematicno goji Tyršovo sokolstvo. Njihov vzoren in odličen nastop je vzbudil viharano navdušenje med veliko množico gledalcev.

Vabilu viškega Sokola so se odzvala bratska društva v velikem številu. Pred

Narodnim domom se je zbrala sokolska vojska, odkoder je krenila z godbo Sokola I Tabor in s praporom Ljubljanskega Sokola, Sokola II, Sokola III, St. Vida in Vrhnike, navdušeno pozdravljanja skozi mesto na Vič. Med potjo se je pridružila sokolstvu še naša hrabra vojska in povorka, ki je štela nad 500 oseb, je bila navdušeno sprejeta in obsuta s cvetjem pri vhodu v bivšo viško občino. Tam je pričakoval goste viški Sokol z obema praporoma in državno zastavo, nakar je povorka odšla med gostim špalirjem po Tržaški cesti pred viški Sokolski dom, kjer je bil razvod. Posebno navdušenih ovacijs so bili deležni vojaki-planinci, ki so prepevali sokolske in nacionalne pesmi.

Na telovadišču se je med tem zbrala množica, kakrsne na Viču že dolgo nismo videli, blizu 2000 gledalcev je zasedlo obširno telovadišče. Med odličnimi posetniki so bili zastopnik divizionarja major Metikoš, povelnik 40 pešpolka Triglavskega polkovnika Mašić, orožniški polkovnik Pavelić, številni oficirski zbor s podpolkovnikom Jakličem na čelu, zastopnik župe br. inž. Poženel, narodni poslanci br. Hocavar, Koman in Mravlje, zastopnik vojnih dobrovoljcev z br. Zagarjem na čelu, zastopniki skoro vseh ljubljanskih in okoliških sokolskih društev, četo Loški potok pa je zastopal svetnik br. Bajič.

Ob napovedani uri so prikarakali ob zvoki sokolske koračnice telovadni oddelki in vojska z državno zastavo in izkazali čast državni zastavi, ki se je med igranjem državne himne dvigala na visok jambor. Po tej lepi svečanosti je vsa množica zapela „Pesem sokolskih legij”, nakar je v kratkih besedah pozdravil odlične goste in bratska društva starosta br. Boršnik. Gledalci so priredili telovadnim oddelkom, posebno pa naši hrabri vojski tople ovacijs. Prvi so prikarakali na telovadišče člani (44), ki so župne proste vaje opravili zelo dobro in skladno, za njimi pa je ženska deca (34) ljubko izvedla proste vaje. Zelo lep je bil nastop naraščajnikov (54) z župnimi vajami, ki so vzbudile med občinstvom navdušeno pojavilo. Viharno ploskanje je pa zadonočeno po telovadišču, ko so prikarakali naši vrlji planinci z državno zastavo na čelu v paradnem koraku ter nam pokazali po efektnem razstropu odlično in brezhibno tri proste vaje s puško, ob zaključku pa bojno sceno, ki je vzbudila ponovne burne ovacijs naši vojski. Scena je bila zaključena z učinkovito skupino med igranjem državne himne, ki jo je vsa množica stope poslušala. Vojska je strumno defilirala pred vojaškimi dostojanstveniki, med burnimi ovacijs, ki se kar niso hoteli poleči. Pri orodni telovadbi so nastopili člani na bradlji, članice na dvočinski bradlji, člani Sokola II. na krogih, naraščajniki na drogu, moška deca s preskoki čez konja, ženska deca pa z igrami. Vdeli smo prav lepe vaje in občinstvo je navdušeno ploskal po sameznim telovadcem in telovadkam. Po splošni orodni telovadbi je nastopila še vzorna vrsta Ljublj. Sokola na drogu, ki pa bi bila doseglia še večji uspeh, če bi bil boljši drag, kljub temu pa so bili bratje deležni za svoje lepe vaje topnih ovacijs. Nato so nastopile članice (26), moška deca (25) in naraščajnice (36) z župnimi prostimi vajami prav dobro in skladno ter v lepem kritju. Po telovadnem sporednu so prikarakali na telovadišče med ponovnimi burnimi ovacijsi vsi oddelki in vojska, ki so ubrano zapeli sokolsko „Hej Slovani”, nakar je bila spuščena državna zastava.

Po nastopu je bila izvrstno obiskana zabava, ki je trajala v lepem razpoloženju do polnoči. Vaditeljskemu zboru in vsem sodelavcem pri prireditvi iskreno čestitamo z lepemu nastopu. Viški Sokol, le naprej brez miru... Zdravo! — at.

Sokolsko društvo Ljubljana-Stepanja vas. V Stepanji vasi si je Sokolsko društvo pred leti postavilo lep in udoben dom, ki sicer še ni ometan, a vendar že služi svojim namenom in pod njevovim krovom se marljivo vežba mladina in članstvo iz Stepanje vasi, pa

tudi Moščani uživajo gostoljubnost bratskega društva. Sadove te vzgoje je pokazalo agilno društvo 11. julija ob prilikli javnega nastopa na svojem letnem prostoru, tik novega doma. Čeprav je bilo v okolici Ljubljane več sokolskih nastopov, tako na Viču in na Ježici, se je prostrano telovadišče ob 16., ko se je pričela javna telovadba, napolnilo. Prišli so tudi odlični predstavniki Sokola, tako podstarosta župe in starosta Sokola I. inž. Bevc, član župne uprave dr. Lokar, bivši dolgoletni starosta Sokola IV br. Pogačnik, starosta Sokola Laverca br. Ogrin in kot domaćin starosta Štepanjskega Sokola br. Bricelj. Prireditve se je udeležilo tudi mnogo oficirjev in pa pevski zbor „Sava”.

Točno ob 16. je vojaška godba zigrala koračnico in na telovadišče so prikarakali vsi oddelki z društvenim praporom, a krepak naraščajnik je nosil državno trobojko. Zapeli so himno sokolskih legij in vsa množica je pela z njimi. Sledil je pozdrav državni zastavi, ki se je dvignila visoko na drog, a takoj nato je prikarakalo 11 starejših bratov, ki so prvi nastopili s prostimi vajami. Že ta točka je navdušila gledalce in se je navdušenje stopnjevalo od nastopa do nastopa. Prišla je moška deca, številčno najmočnejša skupina — dokaz, da se mladina zbira v sokolskem taboru. Okrog 50 dečkov je strumno, povezano in skladno od telovadijlo tri prav težke vaje, za njimi so pa pokazale naraščajnice ljubke vaje z venčki. Na zeleno trato je prikarakalo 36 dečkov. Zelo lepo so bile izvedene tudi vaje ženske dece. Najlepša točka je pa bil nedvomno nastop naraščajnikov. Osem mišičastih, lepo razvitih fantov je učinkovito nastopilo s kombiniranimi težkimi vajami, v katerih so brez vsakih napak prehajali iz prostih vaj v stoje in premete. Viharno ploskanje jim je bilo zaslужeno priznanje. Za njimi je ženska deca poskočno in v ritmu zaplesala štiri vrste kola, a takoj nato je prikarakalo na telovadišče 16 članic, ki so nam pokazale deloma že zbrane vaje, vendar prav lepo in efektno. Za članicami so prikarakali člani (22). Redki so nastopi, kjer vidiš tako skladnost, povezanost in kritje; ves oddelek je nastopil kakor en mož. Vrhunske telovadbe na drogu in bradlji pa so nam pokazali izbrani telovadci s Tabora, med katerimi se je posebno odlikoval preizkušeni borec br. Porenta. Istočasno je nastopilo tudi 9 naraščajnikov z vajami na konju. Za zaključek telovadnih točk je 8 dečkov v ruskih narodnih nošah zaplesalo „kačačka” ob spremljavi klavirja!!

Točno ob 16. uru se je pričela javna telovadba, kateri je s velikim zanimanjem sledila nad vse častna, Sokolstvu naklonjena množica. Po krasno uspelem telovadnem nastopu se je vršila zelo animirana zabava. Ribniški Sokol pa si lahko z mirno vestjo zapiše v svoje anali, da je dosegel s tem svojim nastopom nad vse krasen in manifestativen uspeh! **Zdravo!**

goslaviji, jugoslavenskom Sokolstvu i uz pevanje sokolske himne „Hej Sloveni” završen je ovaj javni lepo uspeli nastup.

Posle vežbe razvilo se pravo narodno veselje.

Priredba je uspela moralno i materialno pa se je nadati da će četa oso-koljena ovim uspehom poraditi još više na širenju sokolske misli med narodom u ovom kraju i uspeh sigurno neće izostati. Priredba je završena u največem redu i disciplini bez ikakvog incidenta. — F. K.

Sokolsko društvo Ribnica. — V nedelju dne 11. julija je naše društvo priredilo svoj letni javen nastop. Takoj po kosišu so se začele zbirati pred sokolskim domom množice. Prihitela je Sodražica, Kočevje, Dolenja vas, Vel. Lašče in še celo oddaljeni Črnomelj je poslal svoje odpoljanstvo.

Ob pol treh je sklicala načelnikova trobka zbor, formirala se je imponantna povorka, ki je krenila s sokolsko konjenico, godbo in štirimi praporji na čelu skozi Gorenjo vas po slavnostno okrašenem trgu. 320 odločnih pripadnikov sokolske družine je med koračanjem neprestano in navdušeno vsklikalo našemu starešini, Nj. Vel. kralju Petru II., Nj. Vel. kraljici Mariji in jugoslovanskemu Sokolstvu. Gledajoča množica še nikoli ni tako navdušeno in spontano odzdravljala Sokolu kakor ravno letos. Po končani povorki je bil stik svega članstva na telovadišču. Brat starosta je v pomembnih besedah orisal pomen in važnost sokolskega dela in vstrajnosti. Nato se je med mogočnimi akordi državne himne digla na 14 metrov visokem drogu sveta nam državna trobojka. Ko je intonirala naša godba še sokolsko himno „Hej Slovani” in pesem sokolskih legij, dvignile so se še veličastno vlajke čehoslovaška, bolgarska, poljska in ruska. Kako enostaven toda prepričevalen dokaz sokolskega dela in stremljenja, ki upirajoč svoje poglede v jasno bodočnost, ki mora biti slovanska, s prezirom gleda na trenutna naša in zamejska cepljenja!!

Točno ob 16. uru se je pričela javna telovadba, kateri je s velikim zanimanjem sledila nad vse častna, Sokolstvu naklonjena množica. Po krasno uspelem telovadnem nastopu se je vršila zelo animirana zabava. Ribniški Sokol pa si lahko z mirno vestjo zapiše v svoje anali, da je dosegel s tem svojim nastopom nad vse krasen in manifestatiiven uspeh! **Zdravo!**

NATEČAJ

Sokolskoj župi Sušak-Rijeka potreban je jedan putujući prednjak sa župskim prednjackim ispitom, koji bi obilazio jedinicne ove župe. Isti treba da je uz tehnički spremjan i u prosvetnom i administrativnom radu, jer će povrh tehničke dužnosti upočivali župske jedinice i u ovim granama sokolskog rada.

Molbe i uslove neka reflektanti za ovo mesto podnesu starešinstvu župe Sušak-Rijeka u Sušaku do uključivo 31 avgusta 1937. god.

Uprava župe.

ZASTAVE

drustvene sa zlatom, srmom i sivilom umetnički izraduje po

NAROČITO JEFTINOJ CENI

brat MILOŠ DOVAT
Beograd
Grobljanska 4